

Grå granit. Höjd 1,27 m., bredd 0,85 m. Ristningsytan har genom vittring blivit knottrig, och ristningen är genomgående otydlig. I ytan finnas några otydliga och grunda fördjupningar med utvittrade kanter; det är möjligt, att några av dessa skåror äro spår av ristning, men de ha, på grund av att de äro ytterst osäkra, icke uppmålats.

Det bevarade fragmentet torde ha utgjort runstenens vänstra del. Övriga delar söktes för-
gäves vid runinskriftsinventeringen och i samband med undersökningen 1946.

Inskrift:

a - a . . . - - - - l t a n . a u . . . k . . .
5 10 15

... *Halfdan* (?) *ok* ...

»... Halvdan och ...»

Till läsningen: Före 1 **a** finnas inga säkra spår av ristning. I r. 2 är hst säker; möjligen kunna också svaga spår av en **n**-bst skönjas. 3 **a** har förlorat övre delen av hst; runan är något osäker. Mellan 3 **r** och r. 4 är avståndet 11 cm. Här har sålunda funnits plats för en runa. Svaga spår av en hst kunna möjligen, nära intill 3 **a**, skönjas. Av r. 4 är hst säker, men det finnes inga tydliga rester av bst i ojämnheterna runt hst. Troligen har runan varit **a** eller **u**; på grund av avståndet till r. 5 kanske snarast **u**. Av r. 5 och 6 äro endast hst säkra. Efter r. 6 följer en rund fördjupning, som sannolikt är ett sk. Av r. 7 och 8 återstå endast hst. Därefter följer 9 **l**, som är jämförelsevis säkert, samt 10—12 **tan**. 13 **a** är säkert. Av 14 **u** återstår i stenens kant endast övre delen. Därefter finnas nu inga spår av runor före 15 **k**, som står i slingan på fragmentets mitt. Av den högra slingan återstår endast ett kort stycke. Ytan är här ojämn och svårt vittrad. Möjligen kunna här urskiljas ett **o** med bst endast åt höger, ett sk (·) och ett i toppen skadat **k**.

Runföljden 7—12 - **Itan** har möjligen innehållit det i uppländska runinskrifter vanliga namnet *Hal(f)dan*. Runan 15 **k** skulle i så fall utgöra början av ett namn.

738. Villberga by, Villberga sn.

Pl. 71.

Litteratur: B 600, L 676. Ransakningarna 1667—84; J. Peringskiöld, Monumenta 1 (31), Monumenta 4, bl. 16; O. Celsius, Svenska runstenar (Fm 60) 1, s. 132; Handlingar i ATA 1925; J. H. Söderlund, Skrivelse till Riksansiktvarien den $\frac{5}{8}$ 1925 (ATA); Handlingar i ATA 1925.

Äldre avbildningar: P. Helgonius och J. Hadorph, träsnitt (i Peringskiölds Monumenta 4 och B 600).

Runstensfragmentet står rest i en stenig ängsbacke med husgrunder mellan norra och södra gårdarna i Villberga by, innanför en stengärdesgård, 15 m. Ö om landsvägen, mitt för utgångspunkten för vägen till Grillby station.

I *Ransakningarna* meddelas följande: »J Wilberga by, och på Staffan Matssons Gårdh, 2 Runesteenar, een uthaf dhem lijtet skrifwin på, 2 alr höge öfwer Jorden bådhe.» I Peringskiölds *Monumenta* 1 (31) antecknas ett runstensfragment från Villberga by (»Wilberga by frag») och i *Monumenta* 4 är den fragmentariska runstenen avbildad; på träsnittet finnes följande bläckanteckning: »Wilberga by i en gård» (B 600: »I en By»; L 676: »Vilberga by»). O. Celsius, som undersökte stenen den ¹⁵/s 1725, uppger, att dess plats är i »Willberga by, på Anders Larssons gård». Han beskriver stenen på följande sätt: »En liten sten i 2 stycken slagen, af röd art, och med små runor ritad. Kan föras tädan, om så synes.» Efter Celsius' besök var den lilla runstenen länge försvunnen. Ett stycke av den återfanns år 1925, vilket framgår av J. H. Söderlunds